

Veijo Notkola

Olen Helsingissä asuva nyt jo eläkkeelle jäänyt IBM:ää sairastava tutkija, tietokirjailija ja yhdistysaktiivi. Sairauteni diagnosoitiin jo 20 vuotta sitten. Tautini on edennyt taudilleni tyypillisesti, hitaasti mutta varmasti. Se ei kuitenkaan ole estänyt minua olemasta sosiaalisesti aktiivinen ja jäin työelämästä normaalisti eläkkeelle jokunen vuosi sitten. Olen erityisesti perehtynyt kuntoutukseen. Olin Sosiaali- ja terveysministeriön Kuntoutusasian neuvottelukunnan jäsen vuoden 2014 loppuun asti. Olen toiminut myös maailman kuntoutusjärjestön hallituksessa kahdeksan vuotta. Viime vuosina olen perehtynyt esteettömyyteen eri tutkimushankkeiden kautta, joita olen johtanut. Terveystieteiden tutkimuskeskusta, kehittämis- ja tutkimustoiminta, yhdistystoiminta sekä johtaminen ovat asiakokonaisuuksia, jotka ovat minulle tuttuja työuraltani. Uudenmaan Lihastautiliiton jäsen olen ollut vähintään kymmenen vuotta ja kuulun sen hallitukseen.

Työskentelin Kuntoutussäätiön toimitusjohtajana vuosina 2001-2014. Presidentti Niinistö antoi minulle professorin arvon vuonna 2012. Minulla on taustalla pitkä ura Työterveyslaitoksella ja Helsingin yliopistossa, jossa toimin myös professorina. Vuoden 2014 jälkeen olen jatkanut tutkimustyötäni erilaisissa hankkeissa, joista osa koskee sosioekonomisia tai ammatillisia terveyseroja Suomessa. Lisäksi minulla on ollut koko ajan meneillään Afrikkaa koskevia historiallisia hankkeita. Viime vuosina olen johtanut Opetus- ja kulttuuriministeriön rahoittamia hankkeita, jotka ovat liittyneet osallisuuden ja vammaisurheilun edistämiseen. Työskentelen edelleen aktiivisesti näihin aihekokonaisuuksiin liittyen. Toivon olevani esimerkki siitä, miten vakavasta perussairaudesta huolimatta aktiivinen osallistuminen voi jatkua ja uskon, että minulla on vielä paljon annettavaa Lihastautiliitolle (ks. kuva alla, [Omakotilehti_4_2021_web.pdf](#)).

Kuva: Viivi Handolin